

Баняс О.А., Національна академія
внутрішніх справ, кандидат
психологічних наук

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЮРИДИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Вагоме місце проблема креативного мислення посідає в галузі педагогічної психології та педагогіки вищої освіти (М. Алексєєва, Б. Ананьєв, В. Андрєєв, В. Давидов, І. Ільєсов, Н. Кузьміна, Ю. Кулюткін, В. Сластьонін), де впроваджуються відповідні психотренінгові програми розвитку креативного мислення особистості (В. Бажанюк, Едвард де Боно, Р. Ділтс, А. Доровской, В. Клименко, Дж. Лукас, В. Моляко, Дж. Ніренберг, Р. Семенова, М. Смульсон та ін.)

Констатується, що креативне мислення складає найважливішу умову досягнення особистістю високого рівня професіоналізму. Тому цілком логічним є звернення психологів до когнітивної сфери особистості (Г. Балл, П. Бандурка, М. Костицький, С. Максименко, В. Моляко, В. Москалець, Н. Пов'якель, М. Савчин, М. Смульсон, Ю. Швалб та ін.).

В галузі правознавчих спеціалізацій накопичений певний досвід удосконалення процесу підготовки юристів (В. Васильєв, О. Тихоміров, О. Шмоткін), психологічного аналізу юридичної діяльності (В. Андросюк, В. Васильєв, М. Єнікієв, Ю. Занік, Л. Казміренко, В. Медведєв, В. Синьов, Ю. Чуфаровський, В. Шепітько, Г. Юхновець), досліджень конкретних питань процесу реалізації правничої діяльності (Н. Андрєєва, В. Васильєв, Н. Мамонтова, А. Ратінов, Г. Шиханцов) [1,2].

В літературі доволі детально досліджено психологічні аспекти спеціаліста юридичного профілю (П. Бандурка, В. Бєдь, С. Гусарєв, М. Єнікієв, В. Горшенєв, В. Карташов, Ю. Марков, Л. Мороз, В. Синьов та інші).

Теоретичний аналіз наукової літератури показав, що відповідно до вищезазначених особливостей професійної діяльності юриста виділяють наступну її структурну модель, а саме наступні площини професійної діяльності юриста: соціальна (необхідність приймати соціально значущі рішення в процесі трактування і реалізації правових норм); пошукова (застосування юристом професійних навичок по встановленню

фактів, що мають юридичне значення); реконструктивна; комунікативна (постійне спілкування з колегами, клієнтами, учасниками справи і всіма тими, хто має відношення до неї); посвідчувальна (правильне документальне оформлення правових актів: рішення, постанови, протоколи, вироки тощо); організаційна та технічна.

Використовуючи вищевикладені теоретичні положення, нами було запропоновано модель формування креативного мислення у майбутніх юристів (рис. 1.).

Рис. 1. Модель формування креативного мислення у майбутніх фахівців юридичного профілю

Проведений аналіз сучасних теорій креативного мислення та аналізу професійної діяльності юристів надав нам можливість розробити наступну модель структури креативного мислення у майбутніх фахівців юридичного профілю:

1) формування домінуючих мотивів учбової мотивації до майбутньої професійної діяльності, внутрішньої мотивації та мотивації прагнення до успіху у майбутній професійній діяльності (мотиваційно-емоційний компонент);

2) формування уміння розв'язувати проблемні ситуації в

сфері правознавства, в соціальній сфері та розвиток когнітивних здібностей в цілому (когнітивно-креативний компонент);

3) розвиток професійних юридичних вмінь вирішувати проблемні ситуації в правознавстві, гнучке використання юридичних знань, вільне володіння професійними юридичними вміннями (операційний компонент).

Вище викладені конструкти будуть покладені в основу емпіричних досліджень та можуть бути успішно використані при розробленні тренінгу креативного мислення для майбутніх правознавців.

Виходячи із означеного та власного досвіду викладацької та оперативно-пошукової роботи, ми під креативним мисленням майбутніх юристів розуміємо утворення, що забезпечує породження нових, оригінальних ідей у правознавстві у єдності когнітивних процесів, юридичних професійних вмінь, особистісних рис, мотивації та креативних зразків поведінки.

Список використаних джерел

1. Васильев В.Л. Юридическая психология / В.Л. Васильев. - СПб. : Питер, 2008. - 656 с.

2. Мамонтова Н. Прикладная юридическая психология / Н. Мамонтова. - М. : Юристъ, 2002. - 395 с.

Биценко Т.О., Національна академія внутрішніх справ, кандидат філологічних наук, доцент

МОТИВАЦІЯ КУРСАНТІВ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Володіння як мінімум однією іноземною мовою є невід'ємною частиною успішності здобуття вищої освіти. Не дивлячись на необхідність знання іноземної мови фахівцями різних сфер діяльності і розуміння її значимості, випускники немовних ВНЗ відчувають труднощі при оволодінні іноземною мовою. Однією з причин, що пояснюють це явище, є низька мотивація до вивчення іноземної мови. Тому психологічні